

ŠIESTA KAPITOLA

OBROV NÁPOJ

„V minulosti sme sa už sklamali, roky sme čakali v nádeji, že to dokážu, no nevyšlo to. Od Endera je preto celkom pekné, že sa chce odpísať hneď v prvých šiestich mesiacoch.“

„Áno?“

„Nevidíte, čo sa deje? V myslöhre je zaseknutý na Obrovom nápoji. Ten chlapec má samovražedné sklony? To ste nikdy nespomínali.“

„Každý sa občas dostane k Obrovi.“

„No Ender ho nemieni nechať na pokoji. Ako Pinaul.“

„Z času na čas každý pôsobí ako Pinaul. No on jediný sa zabil. Nemyslím si však, že to nejako súviselo s Obrovým nápojom.“

„Dávate do stávky môj život. A pozrite sa, čo spravil so svojou skupinou bažantov.“

„Viete, to nebola jeho chyba.“

„Mne je to jedno. Tak či onak v skupine pôsobí ako jed. Majú si vytvoriť puto a tam, kde stojí on, zívá míľová priepasť.“

„Nemienim ho tam nechať stáť dlho.“

„V tom prípade by ste mali vymyslieť nový plán. Ich várka je chorá a on je príčinou nákazy. Ostane, kým to nebude vyliečené.“

„Ja som bol zdroj nákazy. Izoloval som ho a fungovalo to.“

„Dajte mu čas so skupinou. Uvidíme, čo s ňou urobí.“

„Nemáme čas.“

„Nemáme čas príliš sa náhliť pri dieťati, ktoré má rovnakú šancu stať sa netvorom ako vojenským géniom.“

„To je rozkaz?“

„Nahrávanie je zapnuté, vždy je zapnuté, máte krytý chrbát, choďte do pekla.“

„Ak je to rozkaz, tak...“

„Je to rozkaz. Držte ho tam, kde je, kým neuvidíme, ako zvládne situáciu v svojej skupine. Graff, mám z vás žalúdočné vredy.“

„Nemali by ste vredy, keby ste školu prenechali mne a starali sa radšej o loďstvo.“

„Loďstvo hľadá vojenského veliteľa. Kým mi *nejakého* nedáte, nemám sa o čo starať.“

Neobratne v jednom rade vošli do bojovej miestnosti, ako keď deti po prvý raz naskáču do bazéna, a prilepili sa na držadlá umiestnené na stenách. Nulová gravitácia bola desivá, dezorientujúca. Čoskoro zistili, že sa dokážu lepšie hýbať, ak vôbec nepoužívajú nohy.

A ešte horšie bolo, aké obmedzujúce boli ich obleky. Bolo ťažšie vykonávať precízne pohyby, keďže tieto uniformy sa ohýbali pomalšie a kládli väčší odpor ako oblečenie, ktoré nosili obyčajne.

Ender zovrel držadlo a ohol kolená. Všimol si, že hoci je neobratnejší, oblek znásobuje účinky jeho pohybov. Bolo ťažké začať, ale keď sa nohy v obleku rozhýbali, spravili to silno a pokračovali v pohybe aj po tom, ako jeho svaly prestali pracovať. Keď zatlačí *takto* silno, oblek zdvojnásobí silu. Chvíľu budem nemotorný. Radšej sa do toho rovno pustím.

A tak sa silnejšie chytil držadla a silno sa odkopol nohami od steny.

Okamžite sa otočil naopak, nohy mu vyleteli nad hlavu a potom pristál chrbtom na stene. Odrazenie sa mu zdalo ešte silnejšie a tyčka držadla sa mu prudko vyšmykla z rúk. Preletel bojovou miestnosťou a pritom sa nekontrolovateľne krútil.

Na jednu desivú chvíľu sa usiloval udržať si zmysel pre orientáciu v priestore, jeho telo sa usilovalo vystrieť, akoby hľadalo gravitáciu, ktorá tam nebola. Potom sa prinútil zmeniť pohľad na vec. Hnal sa k stene. Tá bola dole. Okamžite sa ovládol. Neletel, padal. Klesal hlavou nadol. Mohol sa rozhodnúť, ako narazí do povrchu.

Idem prirýchlo na to, aby som sa zachytil a zastavil, ale dokážem zmierniť náraz, ak sa prevalím po náraze a odrazím sa pod miernym uhlom, potom sa nohami...

Nevyšlo to tak, ako si predstavoval. Odletel pod uhlom, no nie pod takým, ako predpokladal. Nemal však čas uvažovať nad tým. Narazil do ďalšej steny, tentoraz príliš skoro, takže sa nestihol pripraviť. No skoro náhodou našiel spôsob, ako použiť nohy, aby ovládol uhol odrazu. Znova letel miestnosťou, hnal sa k ostatným chlapcom, ktorí sa ešte stále držali steny. Podarilo sa mu spomaliť natoľko, aby sa zachytil držadla. Bol pod šialeným uhlom v porovnaní s ostatnými chlapcami, ale jeho orientácia sa znova zmenila. A podľa toho, čo videl, všetci ležali na podlahe, nie viseli na stene, a on nebol o nič viac hore nohami ako oni.

„Snažíš sa zabiť?“ opýtal sa Shen.

„Skús to,“ povzbudil ho Ender. „Oblek nedovolí, aby si si ublížil, a nohami vieš ovládať odrazy. Takto.“ Napodobnil pohyb, ktorý spravil predtým.

Shen pokrútil hlavou – nemienil skúšať také vylomeniny. Jeden chlapec sa však odrazil, nie tak rýchlo ako Ender, lebo nezačal premetom, ale bolo to dosť rýchle. Ender mu nemu-

sel vidieť do tváre, aby vedel, že to bol Bernard. A hneď za ním sa vydal Bernardov najlepší kamarát Alai.

Ender ich sledoval cez obrovskú miestnosť. Bernard mal ťažkosti vydať sa smerom k tomu, čo považoval za podlahu. Alai sa poddal pohybu a pripravil sa na odraz od steny. Nečudo, že si Bernard v raketopláne zlomil ruku, pomyslel si Ender. Keď sa vznáša, zmeravie. Spanikári. Ender si túto informáciu odložil na neskoršie použitie.

A s ňou aj ďalšie pozorovania. Alai sa neodrážal rovnakým smerom ako Bernard. Mieril do kúta miestnosti. Ich cesty sa pri lete čoraz viac rozchádzali, a zatiaľ čo Bernard nemotorne pristál a odrazil sa od steny, Alai poľahky zvládol trojitý odraz od troch povrchov pri kúte miestnosti, vďaka čomu odtiaľ vyletel v prekvapivom uhle. Alai zakričal a zajašal a o chvíľu sa k nemu pridali aj prizerajúci sa chlapci. Niektorí z nich však zabudli na stav beztiaže a pustili sa, aby mu zatlieskali, no vzápätí sa začali pomaly vznášať rôznymi smermi a mávali rukami, akoby plávali vo vzduchu.

Nuž, to je problém, napadlo Enderovi. Čo ak sa mi stane, že sa budem len vznášať? Nebudem sa mať od čoho odraziť.

Bol v pokušení skúsiť to, aby tento problém vyriešil metódou pokusu a omylu. No videl ostatných a ich bezvýslednú snahu o ovládanie pohybu. Nenapadlo mu však nič, čo by už sami neskúsili.

Jednou rukou sa držal podlahy, druhou sa pohrával s hračkárskou zbraňou, ktorú mal pripnutú k obleku vpredu pod plecom. Vtom si spomenul na ručné rakety, ktoré pechota niekedy používala pri obsadzovacom útoku na nepriateľskú stanicu. Vytiahol zbraň z obleku a skúmavo si ju obzeral. Už v svojej izbe postláčal všetky gombíky, ale nič sa nestalo. Možno má fungovať len v bojovej miestnosti. Neboli na nej žiadne pokyny. Nijaké nálepky ani ovládanie. Spúšť bola